

Åtta dagar efter Lincolns tillträde till ämbetet infunno sig två af de sydliga staterna utskickade kommissarier för att åvägbringa den fullständiga skilsmässan, men de kunde hvarken erhålla presidentens eller hans ministrars bifall. Så måste nu krigets järntärning afgöra utgången, och millioner människor först gå under, innan fred och frihet kunde uppstiga ur blodhafvet.

Krigets början.

Hvilken olycka andens inskränkthet, girighet, hersklystnad och andra lidelser sedan årtusenden anstiftat bland mänskligheten, därom lemna världshistorien på hvarje blad upplysning. Hvilka offer dessa vilda lidelser i alra nyaste tiden åter fordrat på denna sidan och på andra sidan oceanen, är ännu i färskt minne hos oss alla. Girighet, hersklystnad och andens inskränkthet hade gjort de amerikanska slafhandlarna efter hvarje ernådd eftergift alt vansinnigare, och när genom Lincolns val utsigten att tilltrotsa sig ännu mera försvann, började de på brottsligt sätt krig.

Början gjordes redan i slutet af december 1860 med de vid Charlestons hamn liggande småskansarne. Den der kommanderande majoren Anderson hade den svåra uppgiften att med 70 man och 7 officerare försvara Fort Moultrie, Sumter och Pinckney, altså tre platser.

Förgäfves hade redan förbundsarméns öfverbefälhafvare, general Scott, några månader förut bedt presidenten Buchanan att ditsända förstärkningar och därvid uttryckligen sagt: »Enligt min kännedom om vår sydliga befolkning är det min fasta öfvertygelse, att fara för en snar akt af obetänksamhet är för handen». Förgäfves hade äfven major Anderson bedt därom. I stället erhöll han befallning att *icke lossa något skott* och måste till och med se på, huru rebellerna bygde anfallsverk. Han lemnade därför på natten den 27 december det mindre befästade Moultrie och drog sig till Fort Sumter, som genom sina 60 fot höga murar var skyddad för plötsliga öfverfall. Dagen därpå togo rebellerna Fort Moultrie i besittning. Inom kort tid hade de eröfrat alla i dess distrikt liggande krigsetablissemant, så att blott Fort Monroe i Virginien, Pickens i Florida och det omtalade Sumter blefvo unionen öfriga.

Sydecarolinarnes fräckhet gick ännu längre, de förklarade för